

[Kai Moltke.]

ster havde fremsat en udtalelse om, at vi måtte bygge os ud af boligmangelen. Så vidt jeg kan se, har det som følge af manglende planlægning temmelig lange udsigter med at nå frem dertil. Der er en række fænomener fremme, som man undrer sig over. I dag har f. eks. et af middagsbladene en meddelelse om, at flere hundrede bygningsarbejdere er travlt beskæftiget med at opføre typehuse syd for grænsen, i vort sydlige naboland, og samtidig fremgår det af sønderjyske blade, hvordan man dér har vanskeligheder med at få byggetilladelse f. eks. i en by som Toftlund, til hvilken man flytter industrielle virksomheder i øjeblikket, bl. a. en virksomhed fra Ikast.

Alt dette understreger ønsket om, at vi får en oversigt over, hvordan det ligger med byggebevillinger for de forskellige grupper, og får konstateret, om disse byggebevillinger er fordelt rigtigt i den givne situation. Vi har også typehuse og elementhuse andre steder; eksemplet fra Undløse, som Politiken i dag nævner, hvor man standser midtvejs og eksporterer det, som skulle opføres på dansk territorium, gennem salg til Tyskland, viser det.

Hertil kommer et andet spørgsmål. Det er ingen hemmelighed, at man i byggekredse taler om, at indførelsen af en vis lejekontrol for privat byggeri efter den 25. februar kan forudses at ville bevirke en mindre iver hos de rent private bygherrer, og spørgsmålet er, om de temmelig stive regler, som den højtærede boligminister i sin tid redegjorde for her i tinget, ikke fremmer en risiko for, at byggerytmen og byggetempoet yderligere kan tage skade, hvis man ikke har bedre midler til hurtigt at igangsætte almenyttigt byggeri.

Boligministeren (Carl P. Jensen): Det ærede medlems spørgsmål plejer at udmærke sig ved, at de i reglen rummer en 3-4 spørgsmål, der er pakket sammen i én formulering. Jeg skal prøve på at finde ud af, hvad det er, det ærede medlem spørger om, når jeg holder mig til den skriftlige formulering, for det blev ikke særlig afklaret ved det ærede medlems forsøg på at redegøre for, hvad det drejede sig om.

Det første afsnit i det ærede medlems spørgsmål gælder ønsket om at få besvaret,

hvorledes omfanget og kvotafordelingen mellem privat, privat understøttet og almenyttigt boligbyggeri er ved tildeling af byggetilladelser. Denne del af spørgsmålet er besvaret i den redegørelse, jeg gav her i tinget den 25. januar, og jeg beder om af hensyn til den begrænsede taletid og de mange problemer, det ærede medlem rejste, at måtte henvise hertil. Det står sp. 2340-41 i Folketingstidende for i år. Jeg vil gerne føje til, ikke mindst af hensyn til de fremsatte formodninger om, at det fastsatte byggeprogram ikke skulle tage sigte på beskæftigelse og på at dække det behov, der er for byggeri i forhold til kapaciteten, at dette program kan ikke bedømmes isoleret, altså alene ud fra det antal boliger, der skal påbegyndes i 1963. Det må ses i sammenhæng med det boligbyggeri, der var under opførelse ved udgangen af 1962; og hvoraf en væsentlig del endnu i lang tid, ikke mindst som følge af den strenge vinter, vil befinde sig på stadiet igangværende byggeri.

Det drejede sig om ved udgangen af året 37.500 boliger. Det er ikke det højeste antal, vi har haft under opførelse, men langt det største antal vi har haft ved et årsskifte.

Når det ærede medlem dernæst spørger, om ændringen af lejeloven, hvorefter der indføres en vis kontrol med lejen i det private nybyggeri, ikke vil kræve smidigere regler, for at det sociale byggeri kan overtage de ikke udnyttede kvotaer for privat byggeri, forekommer det mig, at dette spørgsmål ikke er helt klart. Det ærede medlem taler ganske vist om uudnyttede kvotaer inden for de to andre kategorier; men hvis det ærede medlem forudsætter, at private bygherrer kan forventes at blive så tilbageholdende som følge af den nævnte lejekontrol, at der af den årsag kan forventes en nedgang i det private byggeri, vil jeg gerne sige, at der i denne forbindelse kun kan blive tale om den ene kategori af private bygherrer, idet de private bygherrer, der ønsker at udnytte adkomsten til støtte, i forvejen er underkastet lejekontrol.

Derfor skulle det ikke have nogen indflydelse i retning af at være tilbageholdende af den grund. Derfor er der kun tale om det private understøttede byggeri, hvor de særlig høje huslejer især er konstateret i de